

«ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ»

Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної конференції

Київ
КНУКіМ
25-26 березня 2021 р.

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет культури і мистецтв (Київ)
Маріупольський державний університет (Маріуполь)
Херсонський державний університет (Херсон)
Рівненський державний гуманітарний університет (Рівне)
Донецький державний університет управління (Маріуполь)

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

**МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

25–26 березня 2021 р.

Київ 2021

УДК 130.2 (082)
Ф560

Редакційна колегія: Виткалов Володимир Григорович – кандидат педагогічних наук, професор; Кириленко Катерина Михайлівна – доктор педагогічних наук, доцент; Лимаренко Лідія Іванівна – доктор педагогічних наук, професор; Петрова Ірина Владиславівна – доктор культурології, професор; Сабадаш Юлія Сергіївна – доктор культурології, професор; Солоха Дмитро Володимирович – доктор економічних наук, професор; Котляренко Світлана Василівна – кандидат філологічних наук, доцент, редактор.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Київського національного університету культури і мистецтв
(протокол № 9 від 2 березня 2021 р.)*

*Всеукраїнську науково-практичну конференцію
«Філософія подієвої культури: історія та сучасність» зареєстровано
Міністерством освіти і науки України
відповідно до листа Інституту модернізації змісту освіти
№ 22.1/10-37 від 13.01.2021*

Філософія подієвої культури: історія та сучасність: матеріали Всеукр. наук-практ. конф., м. Київ, 25-26 березня 2021 р. Київ, 2021. 201 с.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність поданого тексту, за правильне цитування джерел та покликання на них, а також за інші відомості, зазначені в тезах.

Роботи авторів, які не мають наукового ступеня (вченого звання), узгоджені та затверджені науковими керівниками.

Тези репрезентують погляди авторів тексту, які можуть не збігатися із позицією упорядників та редакторів.

Усі тексти в збірнику впорядковано та перевірено на плагіат.

© Київський національний університет
культури і мистецтв, 2021

ЗМІСТ

Андріїв Н. М., Шетеля Н. І.

Соціокультурна діяльність як чинник
стимулювання змін у сучасному суспільстві12

Бегаль Т. О.

Трансформація експозиційного середовища
в контексті розвитку подієвої культури14

Бенюк О. Б.

Гра і мистецтво у філософії Г.-Г. Гадамера16

Божко Т. О., Голубнича Г. В.

Взаємозв'язок естетичності й інформативності
соціальної інфографіки19

Бойко Л. П.

Подієва комунікація ХХІ ст.: художньо-естетичні
складові спеціальної події24

Бутенко В. П.

Паркова культура в системі формування
історико-культурного іміджу українських міст26

Варнавська І. В.

Соціологічні проблеми теорії культури28

Виткалов С. В., Виткалов В. Г.

Освітні траєкторії сучасної вищої школи:
проблемний ряд та тенденції32

Гайдукевич К. А., Головенко М. С.

Вітчизняні культурні практики в
умовах пандемії COVID-1935

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Гарачковська О. О., Тимофєєва К. О. Постать П. Куліша в інтелектуально-культурному просторі України	38
Глущук О. Г. Спеціальні події як засіб просування послуг закладу культури	41
Головач Н. М. Роль креативних індустрій у розвитку сучасного суспільства	44
Головкова М. М. Естрадне вокальне мистецтво в українському дискурсі сучасності	47
Гончарова О. М. Філософія жіночого мистецтва Проперції де Россі в ранньомодерній Болоньї	49
Гоцалюк А. А. Традиції та новації в подієвому відображенні святкового українського вбрання	54
Гурова І. В. Фестиваль вуличних культур як культурно-подієва культура	57
Давидова К. О. Вітальна листівка як невід'ємна складова історії становлення подієвої культури	60
Доброносова Ю. Д. Інтерекзистенціальне значення уяви в практиках святкування	62
Долеско С. В. Тематизація українського народного костюму в мистецькому освітньому просторі	66

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Єпик Д. В.

Сучасне українське кіно у вимірі подієвої культури68

Єпик Л. І.

Онлайн кінолекторій як подієва практика72

Іваненко О. О.

Жіноча хустка в практиці емоційного дизайну74

Караєва І. С.

Олдос Гакслі: від особистісного до філософського світогляду77

Касаткіна І. А.

Нариси з історії нижньої білизни 20–30-х років ХХ ст.80

Кириленко К. М.

Вплив наукових учень на виникнення творів
мистецтва наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст.83

Кисельова К. О.

Модні тренди в процесі проектування колекцій одягу86

Коваленко О. В.

Гастро-фест «Слобожанські смаки»:
особливості проведення та рекомендації
стосовно вдосконалення організації фестивалю88

Кожем'якіна О. М.

Культура в режимі імажінарних інваріацій минулого91

Конюкова І. Я., Сидоровська Є. А.

Нові форми ділового етикету ХХІ ст.
як мережевий взаємозв'язок комунікативної культури94

Кротевич О. В.

Сучасні міжнародні тату-фестивалі як культурна подія97

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Кузякіна Д. В.

Комунікація «спектакль-глядач» у діяльності
європейських театрів100

Кундеревич О. В.

Соціокультурні трансформації та постнекласичні практики102

Курило О. А.

Особливості функціонування та основні
тенденції розвитку ринку event-індустрії104

Лимаренко Л. І.

Використання тренінгових технологій
як умова професійної підготовки культурологів107

Майхрович Ю. І.

Роль музеїв Коломиї в подієвій культурі Покуття
минулого і сучасності111

Мороз Г. В., Казначєєва Л. М.

Місце івент-менеджменту у сфері дозвілля113

Оборська С. В.

Специфіка івент-менеджменту у сфері культури116

Пархоменко І. І.

Законодавче забезпечення функціонування
креативних індустрій в Україні118

Пашкевич М. Ю.

Культурний імперіалізм
сучасності у практиках святкування121

Петрова І. В.

Подія як культурний текст: семантика і етимологія125

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

- Пінчук К. П., Казначєєва Л. М.**
EVENT-ринок в Україні: тенденції розвитку129
- Плецан Х. В.**
Креативний менеджмент як інструмент
розвитку культурних і креативних індустрій132
- Полежаєва О. Р.**
Ознаки регіональності «донбасівців» та ситуації
їх єдності із мешканцями інших регіонів України
в оповіданні Г. Тютюнника «Оддавали Катрю».
Метафізика текстів Григіра Тютюнника136
- Поліщук Л. О., Птіцин А. О.**
Симулякри у подієвій культурі України140
- Попова О. В.**
Сценічний дизайн у сучасному
українському режисерському театрі143
- Приходько К. О.**
Кворкінг-центри в контексті інноваційних
підходів дизайну простору ХХІ ст.145
- Провоторова М. В.**
Віртуальна та доповнена реальність як засіб
вдосконалення візуальної культури
сучасного дитячого видання148
- Протасова А. С.**
Документальне кіно – чинник впливу
на художньо-естетичну культуру глядача152
- Русаков С. С.**
Освітній поворот подій арт-ринку155

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Савченко О. Р.

Роль менеджера в розвитку подієвої культури157

Сінельніков І. Г., Сінельнікова В. В.

Мистецька діяльність фольклористичних колективів
України в контексті культурних практик сучасності159

Стратюк В. І.

Культурна дипломатія України в умовах пандемії:
виклики та перспективи163

Стрельцова В. В.

Медіакомпетентність майбутніх фахівців галузі культури:
поняття, мета, завдання, компоненти167

Телушкіна О. А.

Актуальність і методи дослідження поетики
національного в сучасному українському
образотворчому мистецтві169

Федорова М. В.

Подієва культура як метод структурування
публічного простору малих міст172

Форостян А. Ф.

Ігри, у які грають сучасні діти176

Хлистун Ю. І.

Раціональність та ірраціональність
розпису православного храму179

Чабаненко Н. А.

Умови та засоби навчання спеціалістів у сфері
освіти та культури: розвиток самовладання,
поважності, розуміння та емпатії182

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Черніговець Т. І., Недзвецька О. В.

Фестиваль як форма сучасної подієвої культури регіону185

Чехуніна А. О., Гунько Н. О.

Інформаційно-комп'ютерні технології як засіб
формування професійних компетенцій майбутніх
фахівців у галузі музичної культури188

Чумаченко О. А.

Осмислення феномену гри в сучасній
культурологічній думці192

Шибер О. О.

Квест як креативна форма рекреаційно-дозвіллевих
практик у вітчизняному просторі195

Якуненко Є. А.

Подієвий менеджмент у діяльності
бібліотечно-інформаційних установ в умовах пандемії197

4. Савчук М. В. Коломия-місто. Івано-Франківськ : Місто НВ, 2008. 48 с.

5. Цуцман І. Я. Музеї покуття та їх місце в збереженні історико-культурної спадщини краю (на прикладі Коломийського району). *Карпатський край*. 2014. № 2. С. 82–91.

Мороз Галина Василівна,

студентка 4 курсу навчання,
спеціальність – 028 «Менеджмент
соціокультурної діяльності»,
Рівненський державний гуманітарний університет;

Казначеева Людмила Миколаївна,

кандидат історичних наук, доцент
кафедри культурології та музеєзнавства,
Рівненський державний гуманітарний університет
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-8896-2145>

МІСЦЕ ІВЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТУ У СФЕРІ ДОЗВІЛЛЯ

Формування і розвиток сфери дозвілля і розваг – прямий наслідок досягнення певного рівня доходів населення, коли після задоволення первинних основних потреб людей виникає потреба в додаткових послугах і з'являються кошти для того, щоб цими послугами користуватися. Ця сфера відіграє важливе значення в житті окремої людини і суспільства загалом. Функції індустрії дозвілля як категорії виражають її основні властивості, що розкривають соціальне і особистісне, суть якого визначається забезпеченням можливостей задоволення культурних потреб суспільства і особистості в ситуації організованого відпочинку (рекреації, розважального, творчого дозвілля та ін.). Сферу дозвілля можливо назвати тим сегментом культури, що відображає доволі диференційовані культурні потреби населення, відповідні загальним закономірностям соціально-культурного різноманіття. Ця сфера є доволі досліджуваною в різних науках.

У зв'язку з цим актуальним стає цілеспрямоване підвищення інтеграційного і розвиваючого потенціалу сучасної сфери дозвілля, перш за все за рахунок реалізації її соціокультурних функцій і більш широкого застосування в цій сфері технологій, що забезпечують досягнення важливих для суспільства і особистості результатів [3].

Одним з найважливіших соціокомунікативних інструментів є діяльність з організації та управління заходів, яку нині прийнято називати івент-індустрією або подієвою індустрією у сфері дозвілля та створенні культурно-розважальних заходів. Ці поняття увійшли в наукову та побутову лексику не так давно – близько 15 років тому, і породили термінологічну систему «івент»: «івент-індустрія», «івент-діяльність», «івент-менеджмент», «івент-проект», «івент-менеджери» та ін., яка ши-

роко використовується в практиці організації заходів як специфічної професійної форми діяльності [1]. Загалом – це та сфера діяльності, яка за умови достатньо невеликих капітальних вкладень здатна забезпечити значне зростання прибутку. До того ж ця тенденція ставала все більш стабільною (до пандемії 2020 року).

Як результат – почала розвиватися і система подієвих комунікацій, як сфера технологій, знання яких передбачає розуміння процесу і організації подій, а також володіння відповіддю на питання «як», яке часто задається поза етичною та естетичною рефлексією. У зв'язку з цим актуального значення набуває формування гуманітарного освітнього базису і гуманістичного мислення в професійній комунікаційній діяльності, філософське осмислення основ професійної комунікаційної діяльності, обґрунтування принципів соціокультурних технологій у вітчизняній івент-індустрії.

Івенти або події – особливий пласт заходів, які сприймаються як особливі події, що залишають після себе позитивні спогади. Це найпоширеніший спосіб представлення будь-якого виду послуги, можливість зануритися в дозвільні заняття. В наш час індустрія дозвілля та розваг стала однією з важливих сфер повсякденного життя суспільства, за допомогою якої людина не просто задовольняє свої духовні потреби, а й формує уявлення про власний добробут і рівні розвитку своєї країни. Виразний розвиток сфери івент-індустрії в просторі дозвілля в розрізі переходу на ринкову економіку зумовлено підвищенням попиту і вимогою до різноманітності послуг, що надаються. У цій сфері активно розвивається не тільки надання послуг, а й їх менеджмент та організація їх надання робить поза своїх робочих і побутових обов'язків без зовнішнього тиску.

Організація івенту – трудомісткий процес, що вимагає від менеджера, організатора креативного мислення і знань [2, 43]. Івент-менеджмент, як загалом сфера івент, – доволі молодий і перспективний напрям. Це практичне застосування менеджменту у сфері проектування проведення та організації заходів і подій. Заходи різного рівня відбуваються практично щодня, тому актуальним стає питання не тільки професійних підходів до планування та організації цих подій, а й створення громадських майданчиків для їх реалізації. Свої корективи внесла пандемія коронавірусу у 2020 році, однак представники івент-менеджменту у сфері дозвілля намагаються гнучко адаптуватися до нових реалій і запроваджують абсолютно нові форми своєї діяльності.

Івент-менеджмент у галузі дозвілля активно розвивається і дає можливість кар'єрного росту для тих, хто зацікавлений в організації та плануванні дозвільних та культурно-розважальних заходів. Цей вид діяльності передбачає дослідження цільової аудиторії, аналіз бренду, обґрунтування концепції заходу, планування логістичних послуг і координацію всіх організаційно-технічних аспектів перед безпосереднім виконанням умов заходу [3]. Event-менеджмент, по суті, створює про-

екцію програми управління заходом, що залежить від позначених цілей і завдань, яка передбачає виконання event-менеджером різних дій, спрямованих на їх досягнення.

За роки появи та розвитку івент-індустрії в Україні з'явилися численні івент-агенції, котрі займаються організацією, плануванням та втіленням подій різних видів та масштабів. Для них, до недавнього часу, на першому місці, у разі використання корпоративного івент-менеджменту, при виборі культурних і розважальних заходів була вартість майбутньої події. І, коли раніше певна послуга була конкретно оцінена, а зменшення її ціни було обмежено певними межами, то на сьогодні агентства, завдяки використанню інструментів івентивного менеджменту, відштовхуються від наявного в клієнта бюджету, і вже надалі пропонують можливі варіанти на ту суму, яка є прийнятна для клієнта. Позитивним є той факт, що сьогодні спостерігається поживлення на ринку івентивних послуг із залученням все більшої кількості підприємств (туристичних фірм, готельних комплексів, ресторанів та ін.) [4].

Отже, в останні десятиліття попит на івент-менеджмент у сфері дозвілля та розваг у вітчизняному культурному просторі збільшується. І це викликано, насамперед, тим, що він відповідає потребам людей, їх соціальним запитам, оскільки людина, за своєю природою, завжди хоче отримати нові враження, стати частиною будь-яких унікальних подій. І в цьому смислі івент-менеджмент, як система або комплекс дій з планування та проведення різних подій, – один з найефективніших і таких, які повністю відповідають цим вимогам, інструмент організації дозвілля.

Список використаних джерел:

-
1. Астафьева О. Н. Досуговые формы в «переходный период» развития культуры. *Социология власти*. 2005.
 2. Дуликов В. З. Индустрия досуга: к интерпретации понятия. *Вестник Московского государственного университета культуры и искусств*. 2014. № 3 (59).
 3. Литвиненко В. А., Герасимова И. А. Event-технологии как инструмент реализации социально-культурных проектов в креативных индустриях. *Вестник Московского государственного университета культуры и искусств*. 2018. № 2 (82).
 4. Шумович А. Великолепные мероприятия: Технология и практика event- management. Москва : Манн, Иванов і Фербер, 2012.